

[Jensen (Horsebæk).]

Dagpengene ansættes saaledes, at de paa-gældende faar en rimelig Dagløn, der dækker deres Udgifter og Arbejdsfortjeneste.

Det er mit Haab, at Gennemførelsen af dette Lovforslag maa bevirke, at der skabes større Ensartethed i Afgørelserne, samt at Voldgiftssager behandles hurtigere, end Tilfældet hidtil har været. Jeg skal med disse Bemærkninger udtale Ønsket om velvillig Behandling og hurtig Gennemførelse af Lovforslaget her i Tinget.

Sønderup: Overalt hvor der foregaar Handel og Omsætning med Husdyr, vil der nu og da opstaa Strid mellem Parterne. Aarsagerne hertil kan jo være forskellige. Dyrene kan jo under de ændrede Forhold opføre sig paa en lidt anden Maade, end da Ejeren afhændede dem, og man kan vel heller ikke se bort fra den Kendsgerning, at der er Sælgere, der i Berigelsesøjemed har fortiet Skavanker og Fejl ved de paagældende Dyr, som de var vidende om. Der er heller ingen Tvivl om, at der er Købere, der nu og da prøver, om de ikke kan slaa sig en ekstra Skilling bagefter. Hvordan nu end Sammenhængen er, kan vi sikkert alle blive enige om det formaalstjenlige i, at Rettens Vej gøres saa kort og derigennem ogsaa saa billig som muligt. Det virker ikke tilfredsstillende, at Sagsomkostningerne, hvad man nu og da er Vidne til, langt overstiger selve det Erstatningsbeløb, der er Tale om.

Jeg finder Anledning til at sige, at det tjener til den højtærede Ministers Ros, at han har forberedt det foreliggende Lovforslag saa godt, som Tilfældet er. Ministeren har jo i overvejende Grad — man kan næsten sige paa et enkelt Punkt nær — taget Hensyn til de Ønsker og Opfattelser, der er raadende i de Kredse, som Lovforslaget tager Sigte paa. Jeg tror, det er muligt paa Grundlag af dette Lovforslag at naa til det, som er Hovedformaalet, nemlig at faa hurtigere, mere ensartede og billigere Afgørelser i Tvistigheder vedrørende Omsætning af Husdyr. Dermed skal ikke være sagt, at det er godtgjort, at der ikke kan være Enkeltheder i Lovforslaget, som der kan være afvigende Opfattelser om.

Der har jo i juridiske Kredse været en Del Misfornøjelse med Lægmandselementets, om jeg saa maa sige, fremskudte Stilling i den hidtidige Sammensætning af Voldgiftsdomstolene, og jeg forstaa ogsaa, at man fra visse Sider har været ivrig for netop at faa Lægmandselementet skubbet saa langt ud som vel muligt. Set fra et økonomisk

Synspunkt er det tilgiveligt, at Sagførerne føler, at der gaar noget tabt for dem, men det, som er det afgørende i det Forhold, kan selvsagt ikke være Sagførernes Adgang til Vinding, men om Lægmandens Indsats i Voldgiftsretterne er retslig forsvarlig og betryggende, og det mener jeg at man saa afgjort er berettiget til at sige har været Tilfældet.

Jeg lægger Vægt paa, at den overvejende Part af de staaende Voldgiftsdomstole, man har afæsket Erklæring, udtaler sig til Gunst for den hidtidige Ordning med Opretholdelsen af særlige Domstole for Tvistigheder vedrørende Handel med Husdyr. Jeg har med særlig Interesse hæftet mig ved den grundige og saglige Motivering, der er givet af fhv. Birkedommer Brendstrup, en Motivering, der grunder sig paa de Erfaringer, han har indhentet fra de 12 Aar, han har fungeret som Voldgiftsdommer. Dommer Brendstrup mener, at Ordningen har virket tilfredsstillende, baade i Henseende til den retslige Sikkerhed saavel som til de under alle Forhold uundgaelige Omkostninger. Dommer Brendstrup peger paa et Forhold, som gør sig gældende vedrørende Paatalefristen, naar Dyrene er solgt paa Kontrakt. Det er maaske vanskeligt for det specielle Forhold at sætte særlige Regler, men der er for mig ingen Tvivl om, at der her er et Omraade, hvor der begaas nogen Uret. Det er jo som oftest de økonomisk vanskeligst stillede Personer, der køber Dyr paa Afbetaling, og derfor staaer de ogsaa svagt over for Sælgeren. Naar de saa opdager Fejl og Mangler ved Dyrene, kan det vel ikke nægtes, at de nu og da under Hensyn til den resterende Del af Købesummen bliver holdt hen med Snak og for sent opdager, at Fristen paa de 30 Dage er overskredet og deres Ret gaaet tabt. Jeg ved ikke, om det er muligt at finde en Form, der kan yde Beskyttelse for de uheldigt stillede Mennesker, der er nødt til at købe paa Kontrakt, men jeg har fundet Anledning til at pege paa dette Forhold.

Man har fra Sagførernes Side gjort gældende, at den nuværende Ordning skulde være for dyr. Ja, det virker nu ikke umiddelbart indlysende, at en Ordning med Sagførerassistance skulde virke billigende, naar det gennem de Erklæringer, der er afæsket Sagførerne, er oplyst, at en Sagfører har beregnet sig et Salær paa 50 Kr. for at medvirke ved en Ankesag, hvor der kun er holdt eet Møde. Men i øvrigt er Forholdet det, at Sagførerhjælp i denne Forbindelse sikkert bør undgaaes i videst